

בן זקונים לתום ואמיר, אחיהם של ים ושחף נולד בגדרה ובגיל 4 עבר לכפר מנחם עם המשפחה, כחלק מהמשפחות הראשונות אשר איכלסו את ההרחה. כבר בגן ובהמשך בבית הספר האלה וכמובן בתיכון צפית היה אפיק מוקף בחברים ובחברות מהיישוב, מכל ישובי המועצה ומרחבי הארץ. זאת מאחר וידע תמיד להתחבר לכל אחד, לקבל כל אדם ונער ולהשרות שמחה וטוב בסביבתו. במהלך נערותו ובבגרותו הפך להיות גורם מחבר ומגשר בין אנשים, הן בקרב חבריו הרבים והן במשפחה. ידע תמיד ליישב ויכוחים ואי הסכמות תוך הבנה כי אף פעם אין צד אחד שצודק במאת האחוזים ואילו הצד השני טועה, וכי תמיד הדרך הנכונה והאמת נמצאת באמצע. כך היה נוהג וכך היה משפיע על סביבתו. עם גיוסו לצה"ל, תוך מטרה לתרום למדינה, והרצון להיות לוחם חוד, התגייס לגדוד 890 בצנחנים ובמסגרת המסלול הוכשר כחובש קרבי. בתוך זמן קצר מאוד זוהה על ידי מפקדיו כבעל "ראש גדול" ורצון להשקיע ואף ללמד ולאמן את חבריו החובשים בפלוגה, למרות שלא היה חייב לעשות כך. ומונה, כתקדים לחופ"ל (חובש פלוגתי), אשר לרוב זהו תפקיד השמור לבעלי ותק ופז"מ). לצורך זה היה צורך בהעלאתו בדרגה באופן חריג עוד בטרם סיים מסלול. למרות שהגיע, תוך השקעה ועבודה קשה, לתפקיד שרבים חולמים עליו בעת הסדיר, לא הסתפק בכך ותמיד חתר להשיג את מטרתו אליה שאף תמיד – להיות לוחם חוד ביחידה מובחרת יותר. י

וכך, ברגע שנתגלתה בפניו הזדמנות לעבור ליחידת הקומנדו "מגלן", לא הרפה ופעל להשגת מטרה זו, הרגע שקיבל את הטלפון המיוחד שמודיע לו זאת, היה בין הרגעים המאושרים בחייו, ובחודש יולי 23 עבר מצנחנים למגלן והצטרף לחפ"ק של סגן מפקד יחידת מגלן. תוך זמן קצר מאוד התחברו אפיק והסמג"ד, חן בוכריס, כאילו היו יחד מאז ומתמיד. מזה חודשים רבים, טרם ה 7.10, טען אפיק הן באוזני חבריו והן באוזני בני המשפחה, חזור ואמור, כי בחודש אוקטובר תחל מלחמה כוללת שלא הייתה כדוגמתה, בגזרות שונות הן בדרום והן בצפון, וכי מלחמה זו תגבה מחיר כואב וגדול של חללים וקורבנות, וטען כי כל כמעט כל משפחה בארץ תכיר חלל או הרוג, דבר שלא היה כדוגמתו, לדבריו ובשיחות בנושא, ציין תמיד כי במידה ותינתן לו הבחירה היה בוחר בדרכו האחרונה תוך הגנה על המדינה והצלת חיי אדם אחרים. וכך, בבוקר ה 7.10, מייד עם הישמע האזעקות הראשונות, הקפיץ עצמו מהבית לבסיס מגלן, מתרגש אולם חדור מוטיבציה ומטרה, תוך ציון הן לחבריו והן למשפחה כי זוהי המלחמה עליה הוא דיבר כל הזמן (בשלב הזה כלל לא היה ידוע לאף אחד את גודל האירוע).

אפיק, יחד עם מפקדו הסמג"ד, חן בוכריס, וקצין האג"מ של היחידה, יפתח יעבץ, יצאו יחד עם שני לוחמים נוספים עם חפ"ק הסמג"ד לנחל עוז, כאשר הקיבוץ כבר היה "כבוש" על ידי מחבלי החמאס, וכך כל השטח מסביב. בקרב, אשר התנהל, מול מחבלים רבים, ולאחר חיסולם של מחבלים, ותוך גבורה עילאית נהרגו אפיק, הסמג"ד בוכריס וקצין האג"מ יעבץ. גם תחת אש התופת והקרב, כאשר נפגעו בוכריס ויעבץ לא היסס אפיק לרגע אחד ומיד זינק כדי לטפל בהם, אולם תוך כדי הטיפול בבוכריס נהרג אפיק (כאשר הוא שכוב על בוכריס ובידו חוסם עורקים).

פעולותיהם המהירות וגבורתם, תוך הקרבת חייהם, יחד עם כוחות מגל"ן נוספים שהגיעו לאחר מכן, הצילו חיים רבים וגרמו לכך שגורל תושבי נחל עוז, בבוקר ה 7.10, היה שונה מגורלם של תושבי קיבוצים אחרים בגזרה.

אורח חייו של אפיק, הן כנער והן כגבר, הן באזרחות והן בצבא, אשר מסמלים גישור בין אנשים, חיבור וקבלת האחר, שמחת החיים שהשרה תמיד בסביבתו וכן גבורתו הן בדרכו הצבאית והן באופן נפילתו, תלווה אותנו כאור וכ"כוכב הצפון" לאורך כל חיינו ותשמש כדוגמה לגבורה ולאחדות.

אביו אמיר רוזנטל

